

Farsi - Called to freedom

(Preached by Cheryl Williams at FBC on Pentecost Sunday June 20th 2025 – Galatians 5:1, 13-25)

آزادی اکسیژن روح است. موشه دایان گفت. رزا پارکس، که در جریان جنبش حقوق مدنی آمریکا در دهه ۱۹۶۰ از دادن صندلی خود در اتوبوس امتناع ورزید، گفت: «دوست دارم به عنوان فردی که می‌خواست آزاد باشد به یاد آورده شوم... تا دیگران نیز آزاد باشند.»

آزادی، رهایی، رهایی، رهایی. وقتی به آزادی فکر می‌کنید، به چه چیزی فکر می‌کنید؟ من خودم را در حال نگاه کردن به آسمان و پرندگان می‌بینم. سال‌هاست که عاشق تماشای پرواز پلیکان‌ها هستم. این به نظر من نمونه‌ای خارق‌العاده از آزادی است. در اینجا ما یک پرندۀ با شکل بسیار عجیب داریم - بزرگ، هم منقار و هم شکم عظیم و به نوعی موفق می‌شود به آسمان برود و پرواز کند، که برای من تصویری از آزادی است. شاید برای شما، آزادی در کودکی که می‌دود و می‌خندد، یا شاید دسته‌ای از نهنگ‌ها که در اقیانوس جست و خیز می‌کنند، نمادین شده باشد.

لازم نیست در دنیای خود خیلی دور نگاه کنیم تا ببینیم که مردم آزاد نیستند. جنگ و درگیری آزادی دیگران را محدود می‌کند - فقط به غزه در ۱۸ ماه گذشته نگاه کنید، به مردم گفته می‌شود که برای جلوگیری از کشته شدن در حملات بمباران، از جایی به جای دیگر نقل مکان کنند، مردم برای دریافت غذا صف می‌کشند یا بدتر از آن، محاصره‌هایی که مانع رسیدن کمک‌های بشردوستانه می‌شود. گرسنگی و بیماری به آزادی منجر نمی‌شود.

چند روز پیش به این نقل قول از یک نویسنده ایرانی برخوردیم: «من در یک زندان ایران متولد شدم. پدر و مادرم در زندان‌هایشان بودند. عموهایم در گورهای دسته جمعی خود آرمیده‌اند. هیچ چیز در مورد جنایات رژیم ایران وجود ندارد که من با خون و استخوان زندگی نکرده باشم. این بدان معنا نیست که من می‌خواهم مردم بمباران، معلول، کشته و خانه‌هایشان ویران شود. اگر دیدگاه شما از آزادی فقط از طریق نابودی جان‌های بی‌گناه حاصل می‌شود، پس این آزادی نیست که به دنبال آن هستید. هوشیارکننده است.

به نظر می‌رسد که در حال حاضر، سیاست جهانی در مورد آزادی نیست - به نظر می‌رسد رهبر جهان «آزاد» به کشورهای دیگر می‌گوید که چقدر باید برای دفاع هزینه کنند یا چه نوع قوانینی می‌توانند وضع کنند، اگر آنها موافق نباشند، او تعرفه‌هایی را برای محصولات آنها وضع خواهد کرد، و این برای تجارت آزاد بسیار مهم است.

زمان زیادی از لغو برده‌داری در کشورهای غربی نمی‌گذرد، اما ما هنوز آن را در جهان می‌بینیم. در نزدیکی ما، آزادی ما توسط ساعت‌ها و فرهنگ محدود شده است. کامپیوترها و دنیای آنلاین به جای آزاد کردن ما، ما را به دام می‌اندازند. قوانین کشورهای ما برای پناهجویان به این معنی است که این افراد آزاد نیستند که شکوفا شوند. فقر، کمبود آموزش، انواع اعتیاد، همه مردم را نیز گرفتار می‌کند. بیماری روانی، زوال عقل و ترس، توانایی فرد را برای زندگی واقعی محدود می‌کند. پولس به مردم غلاطیه و ما یادآوری می‌کند که در مسیح آزادی وجود دارد و برای آزادی است که ما آزاد می‌شویم.

با این حال، آزادی با مسئولیت همراه است. برای پولس و عیسی، آن مسئولیت عشق نامیده می‌شود. آن عشق می‌تواند با کمک روح، با زیستن ثمره آن روح - عشق، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، سخاوت، وفاداری، ملایمت و خویشن‌داری - به عمل درآید. این ثمرات غیرقانونی و خلاف قانون نیستند، در واقع آنها راهی برای آوردن آزادی به جهان هستند.

وقتی دست مردی ژولیده و دوست‌داشتنی را می‌گیرید و او را به جایی برای نشستن هدایت می‌کنید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی شادی معتادی را که چند روز یا چند هفته، چند ماه یا چند سال پاک بوده است، به اشتراک می‌گذارید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

Farsi - Called to freedom

(Preached by Cheryl Williams at FBC on Pentecost Sunday June 20th 2025 – Galatians 5:1, 13-25)

وقتی کسی را می‌نشینید و با آرامش با او صحبت می‌کنید و به او کمک می‌کنید تا خشم خود را فرو بنشانند، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی با صبر و حوصله به اشک‌های زنی که تجربه خشونت خانگی‌اش را تعریف می‌کند گوش می‌دهید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی با مهربانی برای کسی یک فنجان چای می‌ریزید و به او بیسکویت می‌دهید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی سخاوتمندانه به یک موسسه خیریه کمک می‌کنید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی با ایمان برای دیگران، برای صلح دعا می‌کنید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی کسی را که از فقدان سوگوار است به آرامی در آغوش می‌گیرید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

وقتی هنگام گوش دادن به دیگری، ترس‌ها، تعصبات و قضاوت‌هایتان را در جعبه‌ای قرار می‌دهید، آزادی را به ارمغان می‌آورید.

هر زمان که عشق به خدا را تمرین می‌کنید، برای دیگران و همچنین برای خودتان آزادی به ارمغان می‌آورید. اینجاست که برچسب‌ها از بین می‌روند. اینجاست که مردم شروع به شکوفایی می‌کنند.

اینجاست که روابط واقعی شروع به شکل‌گیری می‌کنند. اینجاست که مردم می‌توانند خود واقعی‌شان باشند. اینجاست که مردم از آنچه آنها را در اسارت نگه می‌دارد، آزاد می‌شوند.

ما نمی‌توانیم راه خود را به سوی آزادی بمباران کنیم، علیرغم آنچه سیاستمداران ما می‌خواهند ما باور کنیم. مگر اینکه آن بمب‌ها پر از عشق، سخاوت و مهربانی باشند. تنها بمب‌هایی که آزادی به ارمغان می‌آورند، بمب‌های غذا، دارو، آب پاک، سرپناه و لباس خواهند بود. این بمب‌ها عزت و کرامت به ارمغان می‌آورند. بمب‌های دیگر فقط نفرت و نفرت بیشتر را القا می‌کنند.

در کنفرانسی که در طول هفته در آن شرکت کردم، سخنران مهمان جان سوینتون، که یک متخصص الهیات با سابقه کار با افرادی است که با زوال عقل یا بیماری روانی زندگی می‌کنند، موارد زیر را پیشنهاد می‌دهد که فکر می‌کنم شاید خلاصه‌ای از آنچه من سعی در گفتن آن داشتم باشد. او پیشنهاد می‌کند که بهترین راه برای خدمت به دیگران و در نتیجه تسکین و رهایی آنها از آنچه که آنها را آزار می‌دهد، این است:

۱. متفاوت گوش دادن

۲. صادقانه صحبت کردن

۳. بی‌وقفه عشق ورزیدن

پولس به ما می‌گوید که ما برای آزادی آزاد هستیم. آزادی ما در مسیح داده شده است تا بتوانیم آزادی را برای دیگران به ارمغان بیاوریم. این آزادی برای آزادی است نه آزادی از.

وقتی میوه روح را زندگی می‌کنیم، وقتی این هدایای روح را که به ما داده شده است، به کار می‌گیریم، آزادی را برای دیگران به ارمغان می‌آوریم و با انجام این کار، متوجه می‌شویم که آزادی به طور کامل به دست می‌آید و ما نیز آزادی را تجربه خواهیم کرد، آزاد خواهیم بود که خودمان باشیم.

مارتین لوتر کینگ جونیور در سخنرانی خود با عنوان «من رویایی دارم»، آینده‌ای را تصور می‌کند که در آن می‌توان گفت: بالاخره آزاد، بالاخره آزاد، شکر خدای متعال که بالاخره آزاد هستیم.

ما به آزادی فراخوانده شده‌ایم. ما در مسیح برای آزادی آزاد هستیم. بیاوید آن را زندگی کنیم. آمین.